GREGORIUS MAGNUS
12. Jh. Seite 171r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

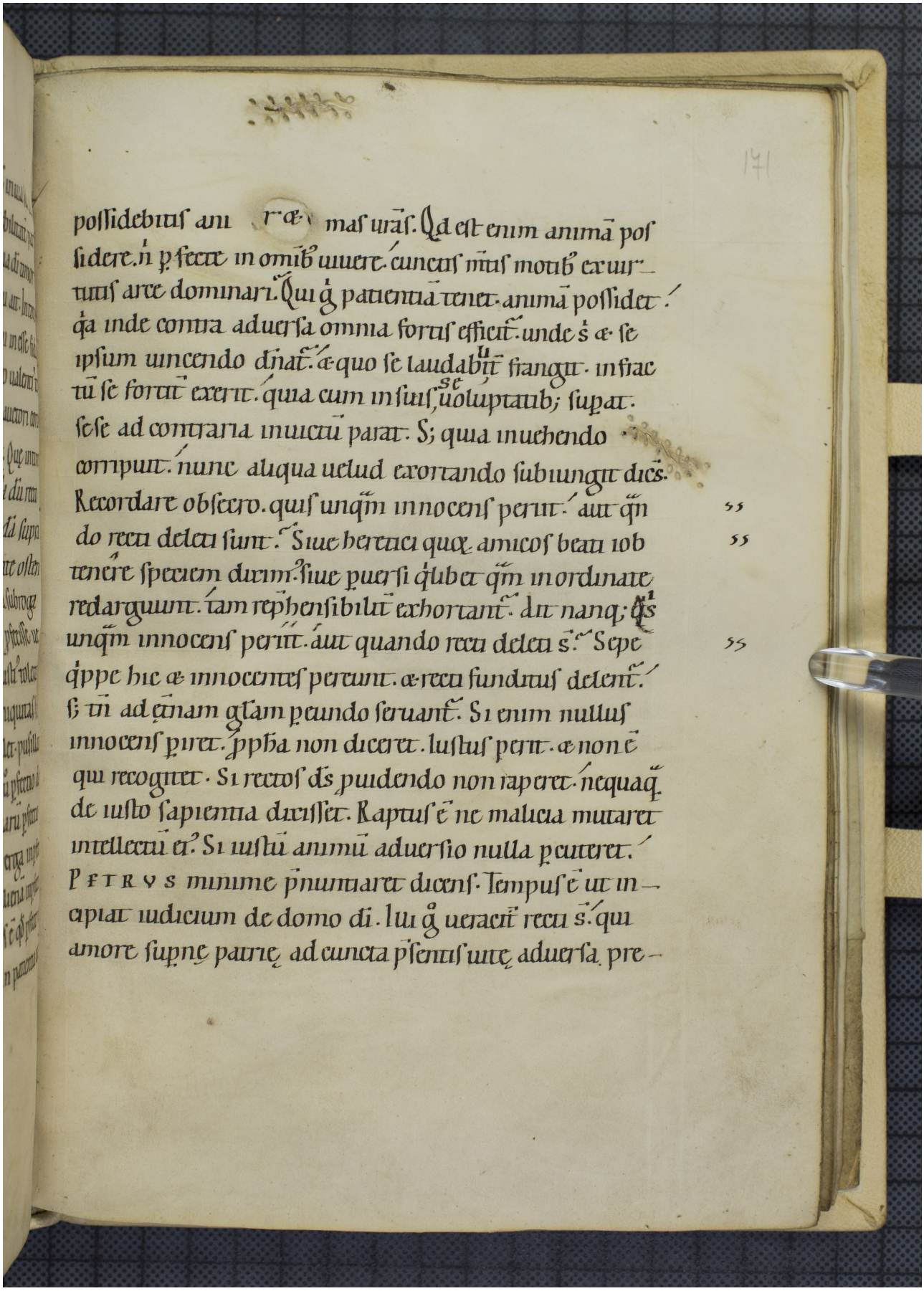

possidebitis ani r æ mas urās. Qd est enim animā pos
sidere. n̄ p̄fecte in omib̄ uiuere. cunctis m̄tis motib̄ ex uir-
tutis arce dominari. Qui ḡ patientiā tenet. animā possidet.
q̄a inde contra aduersa omnia fortis efficit. unde s̄ æ se
ipsum uincendo dn̄at. æ quo se laudabilit̄ frangit. in frac
tū se fortit̄ exerit. quia cum in suis, se uoluptatib; sup̄at.
sese ad contraria inuictū parat. S; quia inuehendo
corripuit. nunc aliqua uelud exortando subiungit dicēs.
Recordare obsecro. quis unq̄m innocens periit. aut q̄n
do recti deleti sunt. Siue heretici quæ amicos beati iob
tenere speciem diximus. siue p̄uersi q̄libet q̄m inordinate
redarguunt. tam rep̄hensibilit̄ exhortant. dit nanq; q̄s
unq̄m innocens periit. aut quando recti deleti s̄. Sepe
q̄ppe hic æ innocentes pereunt. æ recti funditus delent.
s; tn̄ ad ęt̄nam gl̄am p̄eundo seruant. Si enim nullus
innocens p̄iret. p̄pha non diceret. Iustus perit. æ non ē
qui recogitet. Si rectos d̄s p̄uidendo non raperet. nequaq̄
de iusto sapientia dixisset. Raptus ē ne malicia mutaret
intellectū ei. Si iustū animū aduersio nulla p̄cuteret.
PETRVS minime p̄nuntiaret dicens. Tempus ē ut in-
cipiat iudicium de domo di. Illi ḡ ueracit̄ recti s̄. qui
amore sup̄nę patrię ad cuncta p̄sentis uitę aduersa pre-